

- 4) urządzenie zasilające kocioł wodą ze specjalnego zbiornika przy pomocy pompki ręcznej niezależnie od połączenia kotła z siecią wodociągową.

§ 40. Przy obsłudze kotłów parowych zabronione jest:

- 1) przekraczanie najwyższego dozwolonego ciśnienia roboczego pary;
- 2) obciążanie dodatkowe zaworów bezpieczeństwa;
- 3) dopuszczanie do nadmiernego opróżnienia kotła z wody podczas jego pracy.

§ 41. Samodzielna obsługa parowych lub elektrycznych urządzeń wulkanizacyjnych powinna być powierzana tylko osobom należycie w tej pracy wyszkolonym zgodnie z przepisami obowiązującymi w tym zakresie.

§ 42. Przy używaniu rozpuszczalników i roztworów łatwopalnych i szkodliwych stosuje się odpowiednio przepisy § 37.

XI. Przepisy higieniczno-sanitarne.

§ 43. 1. Zakłady lub oddziały, wymienione w § 1, powinny posiadać umywalki z wodą bieżącą oraz szatnie do przechowywania odzieży pracowników w pojedynczych szafkach.

2. Umywalki powinny być zaopatrzone w wodę ciepłą (bieżącą) oraz w kurki w ilości 1 na 5 pracowników jednej zmiany.

§ 44. Zakłady lub oddziały, w których pracownicy są narażeni w wysokim stopniu na zanieczyszczenie ciała i odzieży pyłem oraz materiałami szkodliwymi dla zdrowia, powinny posiadać:

- 1) natryski z wodą ciepłą i zimną w liczbie 1 sitka na 8 pracowników jednej zmiany;
- 2) dwie oddzielne szatnie dla odzieży czystej domowej oraz dla odzieży brudnej ochronnej lub roboczej tak położone, aby umywalki i natryski znajdowały się pomiędzy tymi szatniami.

§ 45. Zakłady i oddziały, wymienione w § 1, powinny posiadać dostatecznie obszerne, widne i ogrzewane w zimnej porze roku jadalnie.

§ 46. Pracownicy zakładów i oddziałów, wymienionych w § 1, narażeni na zanieczyszczenie ciała pyłami lub materiałami szkodliwymi, powinni być zaopatrywani przez zakład pracy w odzież ochronną zabezpieczającą ich ciało przed zanieczyszczeniem, a w razie potrzeby w okulary, rękawice i sprzęt ochrony dróg oddechowych.

§ 47. Pracownicy zakładów lub oddziałów, wymienionych w § 1, narażeni na zetknięcie się z materiałami szkodliwymi dla zdrowia, jak np. benzyna, lotne związki siarki lub ołów, powinni być poddawani badaniom lekarskim co najmniej raz na 6 miesięcy, a w razie stwierdzenia choroby zawodowej — przenieszeni do innych prac nieszkodliwych.

XII. Przepisy końcowe.

§ 48. Tekst niniejszego rozporządzenia należy wywiesić w zakładzie pracy w miejscu widocznym.

§ 49. 1. Odracza się stosowanie przepisów:

- 1) § 43 ust. 2 i § 44 — na okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia;
- 2) § 4 pkt 2, § 5 ust. 1, § 7, § 9, § 14, § 15 ust. 2, § 19, § 25, § 31 ust. 2 i § 33 — na okres 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. W wyjątkowych przypadkach w odniesieniu do poszczególnych zakładów pracy Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Zdrowia może na wniosek właściwego ministra odroczyć terminy, określone w ust. 1.

§ 50. Kierownictwa zakładów pracy, określonych w § 1, powinny niezwłocznie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia podjąć właściwe kroki celem zastosowania istniejących urządzeń do wymagań, określonych w §§ 9, 14, 15 ust. 2 i § 37 ust. 2.

§ 51. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:

St. Zawadzki

Minister Zdrowia: *J. Sztachelski*

II

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 28 listopada 1953 r.

zmieniając stawki dodatków do uposażeń pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”.

Na podstawie art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. z 1932 r. Nr 105, poz. 879), § 5 ust. 2 i § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego

1949 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. z 1949 r. Nr 14, poz. 90 i z 1953 r. Nr 50, poz. 246) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 4 czerwca 1951 r. w sprawie dodatków funkcyjnych pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. Nr 34, poz. 264) wprowadza się następującą zmianę:

§ 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Pracownikom państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, zajmującym stanowiska kierownicze, ustalone w § 2 niniejszego rozporządzenia, przyznaje się dodatki funkcyjne według następujących stawek:

1 stawka	567 zł	miesięcznie
2 „	454 „	„
3 „	378 „	„
4 „	265 „	„
5 „	189 „	„
6 „	152 „	„
7 „	133 „	„
8 „	114 „	„
9 „	95 „	„
10 „	76 „	„
11 „	57 „	„
12 „	38 „	„

§ 2. W rozporządzeniu Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 28 marca 1949 r. o dodatkach służbowych dla pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. z 1949 r. Nr 27, poz. 199 i z 1950 r. Nr 57, poz. 519) wprowadza się następującą zmianę:

§ 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Pracownikom państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, zajmującym stanowiska lub pełniącym czynności wymienione w § 2 niniejszego rozporządzenia, przyznaje się dodatek służbowy według następujących stawek:

stawka a	152 zł	miesięcznie
„ b	114 „	„
„ c	95 „	„
„ d	76 „	„
„ e	57 „	„
„ f	38 „	„

§ 3. W rozporządzeniu Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 28 marca 1949 r. o dodatkach za nocną służbę oraz innych dodatkach uzasadnionych szczególnymi warunkami pracy pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. z 1949 r. Nr 27, poz. 200 i z 1950 r. Nr 26, poz. 240) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 ust. 2:

kwotę 6 zł zastępuje się kwotą 0,23 zł;

2) w § 3 ust. 4:

kwotę 30 zł zastępuje się kwotą 1,20 zł,

„ 20 „ „ „ „ 0,80 „,

„ 5 „ „ „ „ 0,20 „;

3) w § 3 ust. 7:

kwotę 5 zł zastępuje się kwotą 0,20 zł;

4) w § 4 ust. 6:

kwotę 20 zł zastępuje się kwotą 0,80 zł;

5) w § 4 ust. 7:

kwotę 8 zł zastępuje się kwotą 0,29 zł,

„ 4 „ „ „ „ 0,14 „;

6) w § 4 ust. 8:

kwotę 600 zł zastępuje się kwotą 22 zł,

„ 810 „ „ „ „ 29 „;

7) w § 5 ust. 3:

kwotę 1800 zł zastępuje się kwotą 68 zł;

8) w § 5 ust. 4:

kwotę 1200 zł zastępuje się kwotą 45 zł;

„ 1500 „ „ „ „ 57 „;

9) w § 5 ust. 6:

kwotę 2000 zł zastępuje się kwotą 76 zł.

§ 4. W rozporządzeniu Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 30 listopada 1950 r. w sprawie dodatku za noszenie broni dla pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. Nr 57, poz. 518) wprowadza się następującą zmianę:

w § 2 kwotę 45 zł zastępuje się kwotą 54 zł.

§ 5. W rozporządzeniu Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 25 kwietnia 1951 r. w sprawie dodatku za specjał

ność teletransmisyjną dla pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. Nr 26, poz. 197) wprowadza się następującą zmianę:

w § 1:

kwotę 330 zł zastępuje się kwotą 396 zł,

„ 270 „ „ „ „ 324 „

„ 225 „ „ „ „ 270 „

„ 180 „ „ „ „ 216 „

kwotę 150 zł zastępuje się kwotą 180 zł,

„ 120 „ „ „ „ 144 „

„ 90 „ „ „ „ 108 „

„ 75 „ „ „ „ 90 „

„ 45 „ „ „ „ 54 „

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1953 r.

Minister Poczty i Telegrafów: W. Szymanowski

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw U. R. M. (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 18 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w Administracji Wydawnictw U. R. M. Warszawa, Bracka 20a, w punktach sprzedaży: w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-ekonomiczna pl. 3 Krzyży 12, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w Białymstoku, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Rzeszowie, Stalinogrodzie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Opolu, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa al. Stalina 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Bracka 20a.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3.